

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่เก้าสิบหก

การประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามประการ: การไขกรอบคำพยากรณ์สำหรับยุคสุดท้าย

Jeff Pippenger

2024-02-29

กรอบแห่งข่าวสารเชิงพยากรณ์ของวิลเลียม มิลเลอร์ คืออำนาจสองประการที่ก่อความร้างเปล่า ได้แก่ ลัทธินอกศาสนา ตามด้วยอำนาจสันตะปาปา และกรอบแห่งข่าวสารเชิงพยากรณ์ของ Future for America คืออำนาจสามประการที่ก่อความร้างเปล่า ได้แก่ ลัทธินอกศาสนา ตามด้วยอำนาจสันตะปาปา ตามด้วยโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อ แต่ทั้งหมดเกิดขึ้นพร้อมกันในวาระสุดท้าย กฎแห่งเชิงพยากรณ์ประการสำคัญสำหรับความเข้าใจคำพยากรณ์ของมิลเลอร์ คือการที่ “เครื่องบูชาประจำวัน” ในพระธรรมดาเนียลเป็นสัญลักษณ์ของลัทธินอกศาสนา เพราะสิ่งนี้ได้สถาปนาความเชื่อมโยงของอำนาจสองประการที่ก่อความร้างเปล่า ซึ่งกลายเป็นกรอบแห่งความเข้าใจคำพยากรณ์ของเขา กฎแห่งเชิงพยากรณ์ประการสำคัญสำหรับความเข้าใจคำพยากรณ์ของ Future for America ก็เช่นกัน คือการที่ “เครื่องบูชาประจำวัน” ในพระธรรมดาเนียลเป็นสัญลักษณ์ของลัทธินอกศาสนา เพราะความสำเร็จตามประวัติศาสตร์ของลัทธินอกศาสนาได้กำหนดลำดับของเหตุการณ์ในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสี่สิบและสี่สิบเอ็ด ซึ่งได้กลายเป็นกรอบแห่งความเข้าใจคำพยากรณ์ของ Future for America.

ดังที่เป็นอยู่เสมอเมื่อมีความสว่างใหม่ ความก้าวหน้าของความจริงซึ่งถูกเปิดเผยในปี 1989 ณ เวลาการล่มสลายของสหภาพโซเวียต ได้ถูกต่อสู้คัดค้านโดยเสียงต่าง ๆ มากมายหลายฝ่าย การต่อต้านซึ่งถูกนำมาต่อสู้กับความจริงนั้นยอมนำไปสู่ความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในความจริงเสมอ ในบรรดาข้อโต้แย้งทั้งหลายในระยะแรก ๆ ที่มีต่อความจริงซึ่งพบในหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดนั้น มีกฎเชิงพยากรณ์หลายประการซึ่งมีอยู่ในพระคัมภีร์ได้รับการตระหนักว่าเป็นหลักฐานสำคัญยิ่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มพูนแห่งความรู้ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อพระธรรมดาเนียลถูกเปิดเผยในปี 1989 ขณะนี้เรากำลังพิจารณากฎข้อหนึ่งในบรรดากฎเหล่านั้น ซึ่งเราเรียกว่า “การประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้น”

เราได้เริ่มต้นด้วยการพิจารณาการประยุกต์ใช้แบบสามชั้นสองประการ ซึ่งในระดับหนึ่งเป็นเส้นเดียวกัน แต่ในอีกระดับหนึ่งก็แตกต่างกัน การสำแดงสองประการแรกของโรม (โรมนอกศาสนากับโรมสันตะปาปา) ได้สถาปนาการสำแดงประการที่สาม คือ โรมสมัยใหม่ การสำแดงสองประการแรกของบาบิโลน (บาเบลและบาบิโลน) ได้สถาปนาการสำแดงประการที่สาม คือ บาบิโลนสมัยใหม่ โรมสมัยใหม่คือสัตว์ร้ายในวิภรณ์บทที่สิบเจ็ดซึ่งบาบิโลนสมัยใหม่นั่งอยู่บนนั้นและครอบครองเหนือมัน ทั้งสองแตกต่างกันอย่างที่เราบอคนหนึ่งแตกต่างจากม้าของเขา แต่ทั้งสองก็กระทำการล่วงประเวณีฝ่ายวิญญูณร่วมกัน ดังนั้นในระดับนั้นทั้งสองจึงเป็นหนึ่งเดียว ยังมีการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์แบบสามชั้นอีกสองประการที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกัน

การสำแดงสองครั้งแรกของเอลียาห์ (เอลียาห์และยอห์นผู้ถวายบัพติศมา)

สถาปนาเอลียาห์องค์ที่สามแห่งยุคสุดท้าย พร้อมกันนั้น

ผู้สื่อสารสองท่านแรกซึ่งเตรียมทางสำหรับผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา (ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาและวิลเลียม

มิลเลอร์) ก็สถาปนาผู้สื่อสารผู้เตรียมทางสำหรับผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญาในยุคสุดท้ายด้วย มีประเด็นสำคัญสามประการที่ต้องตระหนักเกี่ยวกับเส้นทางทั้งสองนี้ของการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์แบบสามชั้น

ประเด็นแรกคือ ผู้แทนทางประวัติศาสตร์ที่แท้จริงของแนวการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์แบบสามชั้นทั้งสองนั้น โดยสาระสำคัญแล้วเป็นบุคคลทางประวัติศาสตร์กลุ่มเดียวกัน แต่จุดประสงค์ของพวกเขาในภาพแทนทั้งสองนั้นแตกต่างกันอย่างชัดเจน ประเด็นที่สองคือ การตระหนักว่าความแตกต่างระหว่างการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์แบบสามชั้นที่สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดทั้งสองนี้คืออะไร ความแตกต่างก็คือ เอลียาห์เป็นภาพแทนของงานภายนอกในวาระสุดท้าย และผู้สื่อสารที่เตรียมทางไว้สำหรับผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา เป็นภาพแทนของงานภายในในวาระสุดท้าย.

ประเด็นที่สามซึ่งควรสังเกตก็คือ พระเยซู ในฐานะอัลฟาและโอเมกา ทรงระบุว่าเอลียาห์คนที่สาม และรวมทั้งผู้สื่อสารคนที่สามผู้เตรียมทางนั้น สัมพันธ์กับทั้งผู้สื่อสารเอลียาห์คนแรกและคนสุดท้าย และกับทั้งผู้สื่อสารคนแรกและคนสุดท้ายผู้เตรียมทางสำหรับทูตแห่งพันธสัญญา ผู้สื่อสารเอลียาห์ของทูตสวรรค์องค์แรกและผู้สื่อสารเอลียาห์ของทูตสวรรค์องค์ที่สาม รวมกันเป็นความสำเร็จลุล่วงครั้งที่สามของเอลียาห์ และผู้สื่อสารผู้เตรียมทางนั้นได้รับการสำแดงว่าเป็นผู้สื่อสารแห่งขบวนการของทั้งทูตสวรรค์องค์แรกและองค์ที่สาม.

เอลียาห์ผู้เผยพระวจนะได้ให้ภาพประกอบของการเผชิญหน้าระหว่างประชากรของพระเจ้ากับสภาพสามประการของโรมสมัยใหม่ในยุคสุดท้าย ในการเผชิญหน้าบนภูเขาคาร์เมล

ภูเขาคาร์เมลตั้งอยู่ทางตอนเหนือของอิสราเอล ใกล้ชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน แนวภูเขานี้ทอดตัวโดยประมาณจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือไปยังทิศตะวันออกเฉียงใต้ และก่อรูปเป็นสันเขาเด่นที่ยาวออกไปราว 39 ไมล์ (63 กิโลเมตร) หุบเขาเมกิดโด ซึ่งเป็นที่รู้จักอีกชื่อหนึ่งว่า หุบเขายิสเรเอล ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของภูเขาคาร์เมล ภูเขาคาร์เมลกับหุบเขาเมกิดโดอยู่ค่อนข้างใกล้กันในแง่ของระยะทาง ระยะห่างระหว่างทั้งสองแห่งในแนวเส้นตรง (ระยะทางตามแนวอากาศ) อยู่ที่ประมาณ 20 ถึง 25 ไมล์ (32 ถึง 40 กิโลเมตร) ทางทิศตะวันตกของภูเขาคาร์เมลคือทะเลเมดิเตอร์เรเนียน และทางทิศตะวันออกของหุบเขาเมกิดโดและหุบเขายิสเรเอลคือทะเลกาลิลี ซึ่งเป็นที่รู้จักอีกชื่อหนึ่งว่า ทะเลสาบทิเบเรียส หรือทะเลสาบคินเนเรท

ในพระธรรมวิวรณ์ ยุทธการอาร์มาเกิดดองกำลังซีไปยังหุบเขาเมกิดโด และการดลใจมิได้ประสงค์ให้นักศึกษาคำพยากรณ์เชื่อว่าพระธรรมวิวรณ์กำลังกำหนดสารของตนในความหมายตามตัวอักษร ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงอาร์มาเกิดดอง (เมกิดโด) ว่าเป็นอาร์มาเกิดดอง จึงใช้คำว่า "har" ซึ่งหมายถึงภูเขา เพื่อให้ชัดเจนว่ายุทธการนั้นเป็นภาพแทนฝ่ายวิญญาณของสงครามครั้งสุดท้ายซึ่งพยานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ นำโลกไปสู่สงครามนั้น

ด้วยการระบุว่าเมกิดโดคืออาร์มาเกิดดอง ยอห์นได้ทำให้แน่ชัดว่าไม่ควรเข้าใจสถานที่นั้นว่าเป็นตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ตามตัวอักษร เพราะเมกิดโดเป็นหุบเขาและไม่มีภูเขาอยู่เลย ในบริเวณใกล้กันมีภูเขาคาร์เมล ซึ่งเป็นที่ที่เอลียาห์ได้เผชิญหน้ากับอาหับและบรรดาผู้เผยพระวจนะของเยเซเบล ดังนั้นทั้งเมกิดโดและภูเขาคาร์เมลจึงล้วนเป็นภาพประกอบของสงครามครั้งสุดท้ายแห่งอาร์มาเกิดดอง

หากท่านจะวาดรูปสามเหลี่ยมโดยมีกรุงเยรูซาเล็ม ภูเขาคาร์เมล และหุบเขาเมกิดโดเป็นจุดทั้งสามนั้น กรุงเยรูซาเล็มจะตั้งอยู่ที่มุมตะวันออกเฉียงใต้ของรูปสามเหลี่ยมนั้น โดยมีภูเขาคาร์เมลอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือ และหุบเขาเมกิดโดอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือ พื้นที่ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนสงครามอาร์มาเกิดดองมีทะเลสองแห่งเป็นพรมแดน และกษัตริย์ฝ่ายเหนือ (หญิงแพศยาแห่งบาบิโลนสมัยใหม่) ก็ถึงวาระอวสานของตนระหว่างทะเลทั้งสองกับภูเขาบริสุทธิ์อันรุ่งโรจน์ และในเวลาอันเอง ช่วงเวลาแห่งการทดสอบของมนุษย์ก็สิ้นสุดลง

แต่ข่าวสารจากทิศตะวันออกและจากทิศเหนือจะทำให้เขาหวาดหวั่น
เพราะฉะนั้นเขาจะออกไปด้วยความเกรี้ยวกราดอย่างยิ่งเพื่อทำลาย และเพื่อกำจัดคนเป็นอันมากเสียสิ้น
และเขาจะตั้งกระโจมแห่งราชวังของตนไว้ระหว่างทะเลทั้งหลาย ณ ภูเขาบริสุทธิ์อันรุ่งโรจน์นั้น
แต่เขาจะถึงวาระอาสานของตน และจะไม่มีผู้ใดช่วยเขาได้ และในคราวนั้นมีคาเอลจะลุกขึ้น
คือเจ้านายใหญ่ผู้ยิ่งใหญ่เพื่อชนชาติของท่าน
และจะมีเวลายากลำบากอย่างที่ไม่เคยมีมาตั้งแต่มีประชาชาติจนถึงเวลานั้น
และในคราวนั้นชนชาติของท่านจะได้รับการช่วยให้รอด คือทุกคนที่พบว่ามีชื่อเขียนไว้ในหนังสือ ดาเนียล
11:44-12:1

การประยุกต์ใช้เอลียาห์ทั้งสามประการเป็นภาพแทนการเผชิญหน้าภายนอกของประชากรของพระเจ้ากับกษัตริย์
ฝ่ายเหนือ ผู้ซึ่งเป็นศิระแห่งสหภาพสามประการของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ
ซึ่งนำโลกไปสู่อาร์มาเกิดดอน ศัตรูทั้งสามของเอลียาห์ซึ่งเป็นแบบของสหภาพสามประการนั้นคือ อาหับ
ผู้ซึ่งเป็นกษัตริย์ของสิบเผ่าฝ่ายเหนือ อันเป็นตัวแทนของกษัตริย์สิบองค์ในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด
ผู้ซึ่งล่วงประเวณีกับหญิงแพศยาแห่งบาบิโลน และผู้ซึ่งตกลงมอบอาณาจักรของตนแก่หญิงแพศยานั้นเป็นเวลา
“หนึ่งชั่วโมง” ซึ่งคือ “ชั่วโมง” แห่งวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ หญิงแพศยาแห่งบาบิโลนมีเยเชเบลเป็นภาพแทน
และผู้พยากรณ์แห่งพระบาอัลกับบุโรหิตแห่งปาศคัสตีลิสของเยเชเบลเป็นภาพแทนของผู้พยากรณ์เท็จ

วิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์เริ่มต้นด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า
และสิ้นสุดลงเมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้น เมื่อกฎหมายวันอาทิตย์นั้นมาถึง สุธเสียงที่สองแห่งพระธรรมวิวรณ์
บทที่สิบแปด จะทรงเรียกฝูงแกะอื่นของพระเจ้าให้ออกมาจากบาบิโลน

ช่วงเวลาตั้งแต่การทรงเรียกให้ออกมาจากบาบิโลนจนถึงการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองใจ

คือช่วงเวลาแห่งการพิพากษาหญิงแพศยาแห่งบาบิโลน

อีกทั้งยังเป็นช่วงเวลาทีพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงถูกหลีกออกมาอย่างไร้ขีดจำกัดด้วย นั่นคือ “ชั่วโมง”
ที่กษัตริย์ทั้งสิบตกลงจะร่วมปกครองกับหญิงแพศยาแห่งเมืองไทระ ผู้ซึ่งมิได้ถูกลืมอีกต่อไป นั่นคือ “ชั่วโมง”
แห่ง “แผ่นดินไหว” ครั้งใหญ่ในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด
เมื่อคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณ!

และบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก

ผู้ได้กระทำการล่วงประเวณีกับนางและดำเนินชีวิตอย่างฟุ่มเฟือยกับนางนั้น

จะพากันคร่ำครวญถึงนางและรำไห้อาลัยเพือนาง เมื่อเขาทั้งหลายเห็นควันแห่งการเผาไหม้ของนาง

เขาทั้งหลายจะยืนอยู่แต่ไกลด้วยความหวาดกลัวต่อการทรมานของนาง พลังกล่าวว่า ระเบิดแล้ว ระเบิดแล้ว

นครบาบิโลนผู้ยิ่งใหญ่ นั้น เมืองที่ทรงอำนาจนั้นเอ๋ย! เพราะในชั่วเวลาเพียงชั่วโมงเดียว

การพิพากษาโทษของเจ้าได้มาถึงแล้ว วิวรณ์ 18:9, 10

เช่นเดียวกับที่ยอห์นได้ระบุว่าเมกิดโดเป็นภูเขา (“har”) แห่งเมกิดโด เพื่อชี้ให้เห็นความจริงฝ่ายจิตวิญญาณ
มิใช่ความจริงตามตัวอักษร การพิพากษาโสเภณีแห่งบาบิโลนและเมืองไทระก็ถูกระบุว่าเกิดขึ้นในระหว่าง
“ชั่วโมง” และอีกทั้งใน “วัน” ด้วย.

เหตุฉะนั้น กภัยพิบัติทั้งหลายของนางจะมาถึงในวันเดียว คือความตาย การคร่ำครวญ

และการกันดารอาหาร; และนางจะถูกเผาผลาญสิ้นด้วยไฟ: เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า

พระเจ้าผู้ทรงพิพากษานางนั้นทรงฤทธานภาพยิ่ง วิวรณ์ 18:8

หลังวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 แล้ว

เวลาเชิงพยากรณ์ย่อมไม่อาจนำมาประยุกต์ใช้ในเชิงพยากรณ์ได้อีกต่อไป

และฉะนั้นการพิพากษาอำนาจของสันตะปาปาจึงถูกพรรณนาว่าเกิดขึ้นภายใน “ชั่วโมง” หนึ่ง

และอีกทั้งภายใน “วัน” หนึ่งด้วย “ชั่วโมง” แห่งการพิพากษาของนางคือช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ตั้งแต่กฎหมายว่า
นอาทิตยในสหรัฐอเมริกาจนกระทั่งเวลาการทดลองของมนุษย์สิ้นสุดลง
การกำหนดเวลานี้ให้ชัดเจนมีความสำคัญยิ่งเมื่อพิจารณาเอเลียห์แห่งวาระสุดท้าย เพราะการต่อสู้ของเอลิ
ยาห์บนภูเขาคาร์เมลเกิดขึ้นภายหลังการทดสอบภายในของประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย
และช่วงเวลาแห่งการทดสอบทั้งของคริสตจักรและของโลกต่างก็มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดเชิงพยากรณ์เดียวกัน

เสียงทั้งสองในวิวรณ์บทที่สิบแปด

เป็นตัวแทนของการทรงเรียกสองประการที่แตกต่างกันไปยังคริสตจักรสองแห่ง

คริสตจักรแรกคือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ในวิวรณ์บทที่เจ็ด

และคริสตจักรที่สองซึ่งถูกทรงเรียกคือชนเป็นอันมากที่ไม่มีใครนับได้ในวิวรณ์บทที่เจ็ด การทรงเรียกไปยังหนึ่งแ
สนสี่หมื่นสี่พันคนนั้นเกิดขึ้นในขณะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังถูกเทพะพรลงมาอย่างจำกัดส่วน และการท
รงเรียกไปยังชนเป็นอันมากที่ไม่มีใครนับได้นั้นเกิดขึ้นเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังถูกเทพะพรลงมาอย่างไม่จ
ากัดส่วน

“ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีอำนาจยิ่งใหญ่
และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน และท่านร้องประกาศด้วยเสียงอันเข้มแข็งว่า
บาบิโลนมหานครนั้นล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว และได้กลายเป็นที่สถิตของพวกผีปีศาจ’ (วิวรณ์ 18:1, 2)

นี่คือข่าวสารเดียวกันกับที่ทูตสวรรค์องค์ที่สองได้ประกาศไว้ บาบิโลนล่มจมแล้ว

‘เพราะนางได้กระทำให้ชนทุกชาติดื่มเหล้าองุ่นแห่งความพิโรธจากการล่วงประเวณีของนาง’ (วิวรณ์
14:8) เหล้าองุ่นนั้นคืออะไร?—คือหลักคำสอนเทียมเท็จของนาง

นางได้มอบวันสะบาโตเทียมเท็จให้แก่โลกแทนวันสะบาโตตามพระบัญญัติข้อที่สี่ และได้กล่าวคำสาป
ชาตानกล่าวแก้อีฟเป็นครั้งแรกในสวนเอเดน—คือเรื่องความเป็นอมตะโดยธรรมชาติของจิตวิญญาณ

นางได้เผยแพร่ความผิดพลาดที่เป็นเครื่องหมายอีกมากมายไปอย่างกว้างขวาง

“สั่งสอนบัญญัติของมนุษย์เป็นหลักธรรมคำสอน” (มัทธิว 15:9)”

“เมื่อพระเยซูทรงเริ่มต้นพันธกิจสาธารณะของพระองค์

พระองค์ได้ทรงชำระพระวิหารจากการลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์อันเป็นการหมิ่นประมาทนั้น

และท่ามกลางกิจการสุดท้ายแห่งพันธกิจของพระองค์ คือการชำระพระวิหารครั้งที่สอง นั่นใดก็นั้น
ในงานสุดท้ายเพื่อการเตือนชาวโลก ก็มีการร้องเรียกสองประการที่แตกต่างกันไปยังคริสตจักรทั้งหลาย

ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สองคือ ‘บาบิโลนมหานครนั้นล่มแล้ว ล่มแล้ว

เพราะนางได้กระทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธอันเกิดจากการล่วงประเวณีของนาง’
(วิวรณ์ 14:8) และในเสียงร้องอันกึกก้องของข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สาม มีพระสุรเสียงหนึ่งดังมาจากสวรรค์ว่า

‘ชนชาติของเราเอ๋ย จงออกมาจากนครนั้นเสีย เพื่อว่าเจ้าทั้งหลายจะไม่มีส่วนในบาปของนาง

และเพื่อว่าเจ้าทั้งหลายจะไม่ต้องรับภัยพิบัติของนาง เพราะว่าบาปของนางกองขึ้นถึงสวรรค์แล้ว

และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงความชั่วช้าของนาง’ (วิวรณ์ 18:4, 5)” Selected Messages, book 2, 118.

ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ได้ลงมาเพื่อให้สำเร็จตามวิวรณ์บทที่สิบแปด

เมื่ออาคารใหญ่โตทั้งหลายแห่งนครนิวยอร์กถูกทำลายลงในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

พร้อมกับการมาถึงของ “ลมบูรพา” แห่งอิสลาม แล้วท่านได้ร้อง “ด้วยเสียงอันดังและทรงพลังว่า

‘บาบิโลนมหานครนั้นล่มสลายแล้ว ล่มสลายแล้ว และได้กลายเป็นที่อาศัยของพวกผีปีศาจ’” และต่อมาในข้อที่สี่
ก็มีอีกเสียงหนึ่ง “ได้ยินมาจากสวรรค์กล่าวว่า ‘ชนชาติของเราเอ๋ย จงออกมาจากนครนั้น’” เสียงทั้งสองนั้นคือ
“คำเรียกสองประการที่แยกจากกัน ซึ่งมีถึงคริสตจักรทั้งหลาย”

คริสตจักรสองกลุ่มอันจำเพาะของพระเจ้าในวาระสุดท้ายนั้น ถูกระบุว่าเป็นหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

และคนเป็นอันมากซึ่งไม่มีผู้ใดอาจนับได้!

ช่วงเวลาแห่งการทดสอบสำหรับหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเริ่มต้นด้วยอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม ซึ่งอิสยาห์ระบุว่า "วันแห่งลมตะวันออก"

ช่วงเวลาแห่งการทดสอบนั้นสิ้นสุดลงด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า และการบังคับใช้เครื่องหมายของสัตว์ร้าย สัตว์ร้ายนั้นคือกษัตริย์ฝ่ายเหนือเทียมเท็จ เป็นศิระแห่งบาบิโลนสมัยใหม่ บาบิโลนคือสิงโตในดาเนียลบทที่เจ็ด และผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟังจากยูดาห์ ผู้ซึ่งเป็นตัวแทนของแอ็ดเวนติสแห่งเลาดีเซีย ผู้ซึ่งตายในช่วงเวลาที่เริ่มต้นด้วย "ลา" แห่งอิสลาม (11 กันยายน 2001) และสิ้นสุดด้วย "สิงโต" (บาบิโลนสมัยใหม่)

ในช่วงเวลาอันถูกพรรณาน่าว่าเป็น "อโมงค์ฝงศพ" ของผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟังแห่งลาวาดีเซียในแอ็ดเวนติสม์นั้น ผนชุกปลายฤดูถูกตวงออกตามส่วน ขณะที่มีการร้องเรียกอย่างจำเพาะเจาะจงถึงคริสตจักรของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน เมื่อช่วงเวลานั้นสิ้นสุดลง ณ "ซีวโมง" แห่ง "แผ่นดินไหวใหญ่" อันเป็นสัญลักษณ์แทนกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา; ช่วงเวลาของสุรเสียงที่สองแห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดก็มาถึง พร้อมกับการบังคับใช้เครื่องหมายของสัตว์ร้าย ซึ่งเป็นเครื่องหมายของกษัตริย์ฝ่ายเหนือ ในเวลาเดียวกันนั้น อิสลามแห่งวิบัติประการที่สามถูกใช้เพื่อนำการพิพากษาที่ทวีขึ้นอย่างต่อเนื่องมาสู่โลกที่เสื่อมทรามเป็นกบฏ ขาวสารที่ประกาศโดย "ธง"

ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ในระหว่างการร้องเรียกที่จำเพาะเจาะจงครั้งที่สองนั้นต่อคริสตจักรของ "มหาชนเป็นอันมาก" ซีให้เห็น "เครื่องหมาย" ของ "กษัตริย์ฝ่ายเหนือ" และบทบาทของอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม ซึ่งถูกพรรณาน่าเป็น "บุตรทั้งหลายแห่งทิศตะวันออก"

ขาวสารที่ทำให้อำนาจของสันตะปาปาเดือดดาลในข้อที่สี่สิบสี่ของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด และเป็นขาวสารที่เริ่มต้นการนองเลือดครั้งสุดท้ายของสันตะปาปา ถูกพรรณาน่าไว้ว่าเป็น "ขาวจากทิศตะวันออก" (อิสลาม) และ "ทิศเหนือ" (เครื่องหมายของสัตว์ร้าย) ในช่วงเวลานั้น เช่นเดียวกับในช่วงเวลาก่อนหน้านี้ อิสลามแห่ง "ลมตะวันออก"

นำการพิพากษามาสู่สหรัฐอเมริกาเพื่อเริ่มต้นช่วงเวลานั้น และช่วงเวลาดังกล่าวสิ้นสุดลงเมื่อกษัตริย์แห่งทิศเหนือมาถึงจุดจบของตน "ระหว่างทะเลทั้งหลายกับภูเขาบริสุทธ์อันรุ่งโรจน์" ในหุบเขาเมกิดโดและภูเขาที่คารเมล

ช่วงเวลาแห่งการพิพากษาสำหรับบาบิโลนสมัยใหม่ ซึ่งเป็นภาพแทนเพียงมรณะของนาง (อโมงค์ฝงศพ) เริ่มต้นด้วยสัญลักษณ์ของทิศตะวันออกและสิ้นสุดด้วยสัญลักษณ์ของทิศเหนือ เช่นเดียวกับที่เพียงมรณะของผู้พยากรณ์ชาวเลาดีเซียผู้ไม่เชื่อฟังสิ้นสุดลงในการทรงเรียกอย่างชัดเจนครั้งแรกถึงคริสตจักรทั้งหลาย อโมงค์ฝง (เพียงมรณะ) ที่ทั้งผู้พยากรณ์มุสาแห่งเบธเอลและผู้พยากรณ์แห่งยูดาห์ผู้ไม่เชื่อฟังถูกฝังไว้ ณ ถูกแสดงไว้ระหว่าง "ลา" กับ "สิงโต"

เอลียาห์เป็นตัวแทนของประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย ผู้ซึ่งต้องเผชิญหน้ากับศัตรูสามประการ อันมีอาหับ เยเซเบล และผู้เผยพระวจนะของเยเซเบลเป็นตัวแทน เยเซเบลเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจสันตะปาปาในคริสตจักรที่สี่ คือ ธยาทรา และผู้เผยพระวจนะของนางที่คารเมลนั้น มีผู้เผยพระวจนะแห่งพระบาอัลและปุโรหิตแห่งปาเป็นตัวแทน พระบาอัลเป็นตัวแทนของเทพบุรุษ และปุโรหิตแห่งปาเป็นตัวแทนของอชทาโรท ซึ่งเป็นเทพสตรี ดังนั้น ผู้เผยพระวจนะเท็จของเยเซเบลจึงประกอบด้วยทั้งชายและหญิง เป็นตัวแทนของการผสมผสานระหว่างศาสนจักรกับรัฐ ซึ่งมีภาพแทนโดยรูปสัตว์ร้ายในพระธรรมวิวรณ์

สหรัฐอเมริกาเป็นผู้ที่ตีกรุปเคารพของสัตว์ร้ายขึ้นก่อนในสหรัฐอเมริกา และต่อจากนั้นในโลก และสหรัฐอเมริกาอันเองคือผู้พยากรณ์เท็จแห่งสหภาพสามประการ อาหับ กษัตริย์แห่งสิบเฝ้า

เป็นตัวแทนของกษัตริย์สิบองค์ในวิหารนบที่สิบเจ็ด กล่าวคือพญานาค และเยเซเบลคือสัตว์ร้าย
เอลิยาห์ได้เผชิญหน้าอยู่กับสหภาพสามประการของบาบิโลนสมัยใหม่ ณ ภูเขาคาร์เมล
ที่ซึ่งหญิงแพศยาแห่งบาบิโลนถึงวาระอวสานโดยไม่มีผู้ใดช่วยเหลือ การประยุกต์ใช้เอลิยาห์สามชั้นเป็นตัวแทน
ของการเผชิญหน้าภายนอกซึ่งถูกนำมาต่อสู้กับประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย
และเอลิยาห์เป็นตัวแทนของผู้พยากรณ์ที่เผชิญหน้าโดยตรงกับอำนาจทั้งสามนั้น

องค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งในเรื่องราวของเอลิยาห์คือ “ฝน”
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนฝนชุกปรายในประวัติศาสตร์แห่งการเผชิญหน้า
ก่อนนำไปสู่การเผชิญหน้าทีภูเขาคาร์เมล เอลิยาห์ได้ประกาศไว้อย่างชัดเจนว่าจะไม่มีฝนตก
นอกจากตามคำของท่าน ช่วงเวลาที่นำไปสู่ “ซีโมง” แห่งการพิพากษาของเยเซเบล คือช่วงเวลาที่ถูกแทนด้วย
“เสียง” อันเด่นชัดครั้งแรกที่ประทานแก่คริสตจักรทั้งหลาย “เสียง” นั้นมาถึงเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001
และในเวลานั้น “ฝน” ได้ถูกเพียง “ดวงวัด” เท่านั้น และในเวลานั้น
มีข่าวสารเรื่องฝนชุกปรายสองกระแสที่แข่งขันกันซึ่งเกี่ยวข้องอยู่กับการโต้แย้งของฮาบากุก
กระแสหนึ่งคือข่าวสารปลอมของการทำให้คร่ำครวญเพื่อตัมมูส ซึ่งเป็นตัวแทนของ
“ข่าวสารแห่งสันติภาพและความปลอดภัย”
และอีกกระแสหนึ่งคือข่าวสารที่แท้จริงของวิบัติประการที่สามของอิสลาม

ข่าวสารเรื่อง “ฝนชุกปรายฤดู” ที่แท้จริงมีพื้นฐานอยู่บนบทบาทของอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม
ข่าวสารนั้นมีจุดกำเนิดจากแหล่งเดียว (ซึ่งคือ Future for America)
และข่าวสารทั้งสองได้ต่อสู้แย่งชิงความเป็นใหญ่กันอยู่
จนกระทั่งประวัติศาสตร์ยืนยันความถูกต้องของข่าวสารที่แท้จริง
และยืนยันด้วยถึงความเขลาของข่าวสารเรื่อง “สันติภาพและความปลอดภัย” ในห้วงเวลาเช่นนี้.

“คำพยากรณ์ทั้งหลายของดาเนียลและของยอห์นเป็นสิ่งที่ต้องเข้าใจได้
คำพยากรณ์เหล่านั้นอธิบายซึ่งกันและกัน คำพยากรณ์เหล่านั้นมอบความจริงแก่โลก ซึ่งทุกคนควรเข้าใจ
คำพยากรณ์เหล่านี้จะต้องเป็นพยานในโลก โดยการสำเร็จขึ้นของคำพยากรณ์เหล่านั้นในยุคสุดท้ายนี้
คำพยากรณ์เหล่านั้นจะอธิบายตนเอง” Kress Collection, 105.

การสำเร็จเป็นจริงครั้งแรกของเอลิยาห์ในการประยุกต์ใช้เอลิยาห์สามชั้น
ได้รับการยืนยันโดยเอลิยาห์องค์ที่สอง ซึ่งพระเยซูทรงระบุว่าเป็นยอห์นผู้ให้บัพติศมา
พยานทั้งสองนั้นร่วมกันสถาปนาเอลิยาห์องค์ที่สาม

และเมื่อคนเหล่านั้นจากไปแล้ว พระเยซูทรงเริ่มตรัสแก่ฝูงชนทั้งหลายเกี่ยวกับยอห์นว่า
ท่านทั้งหลายได้ออกไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อดูอะไร? จะดูต้นอ้อที่ลู่ไหวไปตามลมหรือ?
แล้วท่านทั้งหลายออกไปเพื่อดูอะไร? จะดูคนที่นุ่งห่มผ้าเนื้อนิ่มหรือ? ดูเถิด
คนที่นุ่งห่มผ้าเนื้อนิ่มยอมอยู่ในราชวังของกษัตริย์ แต่ท่านทั้งหลายออกไปเพื่อดูอะไร?
จะดูผู้เผยพระวจนะหรือ? ใช่ เราบอกท่านทั้งหลายว่า ยิ่งกว่าผู้เผยพระวจนะเสียอีก
เพราะผู้นี้แหละเป็นผู้ที่มีคำเขียนไว้ถึงว่า ดูเถิด เราใช้ทูตของเรานำหน้าท่านไป
ผู้ซึ่งจะจัดเตรียมทางของท่านไว้ต่อหน้าท่าน เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า
ในบรรดาคนทั้งปวงที่บังเกิดจากหญิงไม่เคยมีผู้ใดยิ่งใหญ่กว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ถึงกระนั้น
ผู้ที่เล็กน้อยที่สุดในอาณาจักรแห่งสวรรค์ก็ยิ่งยิ่งใหญ่กว่าเขา
และตั้งแต่สมัยของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาจนถึงบัดนี้ อาณาจักรแห่งสวรรค์ก็ถูกประทุษร้าย
และคนที่ใช้กำลังก็ฉวยเอาอาณาจักรนั้นไว้ด้วยกำลัง
เพราะบรรดาผู้เผยพระวจนะและธรรมบัญญัติได้พยากรณ์มาจนถึงยอห์น และถ้าท่านทั้งหลายยอมรับได้
ผู้นี้แหละคือเอลิยาห์ผู้ที่จะมา ผู้ใดมีหูสำหรับฟัง ก็จงฟังเถิด มัทธิว 11:7-15

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป

“ในทุกวันนี้ ด้วยจิตวิญญาณและฤทธานภาพแห่งเอลียาห์และยอห์นผู้ให้บัพติศมา ผู้สื่อสารซึ่งพระเจ้าทรงแต่งตั้งกำลังเรียกความสนใจของโลกที่กำลังมุ่งสู่การพิพากษาให้หันมาสู่เหตุการณ์อันเคร่งขรึมซึ่งจะเกิดขึ้นในไม่ช้า อันเกี่ยวเนื่องกับชั่วโมงสุดท้ายแห่งพระคุณและการปรากฏของพระเยซูคริสต์ในฐานะจอมกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายและองค์พระผู้เป็นเจ้าเหนือเจ้านายทั้งหลาย

ในไม่ช้ามนุษย์ทุกคนจะต้องถูกพิพากษาตามการกระทำทั้งหลายที่ได้กระทำไว้ในกาย เวลาของการพิพากษาของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว

และเหนือสมาชิกทั้งหลายแห่งคริสตจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกนี้

วางอยู่ซึ่งความรับผิดชอบอันเคร่งขรึมในการประกาศคำเตือนแก่บรรดาผู้ที่กำลังยืนอยู่ประหนึ่ง ณ ริมขอบแห่งความพินาสนิรันดร์ เพื่อมนุษย์ทุกคนทั่วทั้งพิภพผู้ซึ่งยอมสดับฟัง

จะต้องได้รับการทำให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งถึงหลักการต่าง ๆ

ที่เป็นประเด็นอยู่ในมหาสงครามที่กำลังดำเนินอยู่

หลักการซึ่งชะตากรรมของมนุษยชาติทั้งสิ้นแขวนอยู่กับสิ่งเหล่านั้น”

“ในชั่วโมงสุดท้ายแห่งเวลาทดลองของบรรดาบุตรมนุษย์เหล่านี้

เมื่อชะตากรรมของทุกดวงวิญญาณใกล้จะถูกตัดสินอย่างถาวรชัวนิรันดร์ องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์และแผ่นดินโลกทรงคาดหวังให้คริสตจักรของพระองค์ลุกขึ้นสู่การปฏิบัติอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน

บรรดาผู้ซึ่งได้รับการทำให้เป็นไทในพระคริสต์โดยผ่านความรู้แห่งความจริงอันล้ำค่านั้น

องค์พระเยซูเจ้าทรงถือว่าเป็นผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรร

เป็นผู้ที่ได้รับพระกรุณาเหนือชนชาติทั้งปวงบนพื้นพิภพ และพระองค์ทรงไว้วางพระทัยให้พวกเขาประกาศพระสิริแห่งพระองค์ผู้ได้ทรงเรียกเขาให้ออกจากความมืดเข้าสู่ความสว่างอันอัศจรรย์

พระพรทั้งหลายซึ่งได้ทรงประทานอย่างอุดมบริบูรณ์นั้น จะต้องถ่ายทอดไปยังผู้อื่น

ชาวประเสริฐแห่งความรอดจะต้องไปถึงทุกประชาชาติ ทุกตระกูล ทุกภาษา และทุกชนชาติ”

“ในนิมิตของผู้เผยพระวจนะในสมัยโบราณนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริทรงถูกสำแดงว่า

ประทานความสว่างพิเศษแก่คริสตจักรของพระองค์ในวันเวลาแห่งความมืดมนและความไม่เชื่อ

ซึ่งเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ ในฐานะดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม

พระองค์จะทรงขึ้นเหนือคริสตจักรของพระองค์ ‘พร้อมด้วยการรักษาโรคภัยอยู่ที่ปีกของมัน’ มาลาคี 4:2

และจากศิษย์แก่ทุกคนจะต้องแผ่อิทธิพลออกไป ซึ่งนำมาซึ่งชีวิต ความกล้าหาญ การเกื้อกูล และการเยียวยารักษาอันแท้จริง”

“การเสด็จมาของพระคริสต์จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่มีมืดมนที่สุดแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้

สมัยของโนอาห์และของโลทเป็นภาพของสภาพโลกในช่วงก่อนการเสด็จมาของบุตรมนุษย์ไม่นาน

พระคัมภีร์ซึ่งชี้สว่างหน้าไปถึงเวลานี้ ประกาศว่าชาตานั้นจะกระทำการด้วยฤทธิ์เดชทั้งสิ้นและ

‘ด้วยอุบายแห่งความอธรรมทุกอย่างที่ล่อลวง’ 2 เธสะโลนิกา 2:9, 10

การทำงานของมันปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนจากความมืดที่เพิ่มพูนขึ้นอย่างรวดเร็ว

ความผิดพลาดนานาประการ ลัทธินอกรีต และความลุ่มหลงทั้งหลายในยุคสุดท้ายนี้

มิใช่เพียงชาตนั้นกำลังนำโลกไปเป็นเชลยเท่านั้น แต่การล่อลวงของมันกำลังแทรกซึมเข้าไปในคริสตจักร

ทั้งหลายที่อ้างตนว่าเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา คือพระเยซูคริสต์

การละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่จะพัฒนาไปเป็นความมืดทึบสีกราวกับเทียนคืน สำหรับประชากรของพระเจ้า

มันจะเป็นคืนแห่งการทดลอง คืนแห่งการรำไห่ คืนแห่งการชมเหงเพราะเห็นแก่ความจริง

แต่จากคืนแห่งความมืดนั้น แสงสว่างของพระเจ้าจะส่องประกายออกมา” Prophets and Kings, 716, 717.